

LBRIIS

We know
books

Foto copertă: Michal Kmet' / Unsplash

Tehnoredactare: Violeta Mihulin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL

Gânduri pentru fiecare zi / Omraam Mikhaël
Aïvanhov. - București : Prosveta, 2026
ISBN 978-973-8184-26-8

13

© Copyright 2026 Éditions Prosveta S.A. – 83600 Fréjus (France),
ISBN 978-2-8184-0651-9
Éditions numérique: 978-2-8184-0622-9

Ediția română: Editura Prosveta srl, ISBN 978-973-8184-26-8
Ediția în limba română. Toate drepturile de reproducere, traducere și
adaptare rezervate pentru toate țările.

Omraam Mikhaël Aïvanhov

GÂNDURI PENTRU FIECARE ZI

2027

P R O S V E T A

Se spun lucruri complicate despre viața spirituală. Adevărul este însă simplu. Vă alegeți un gând, un sentiment înălțător și, zi după zi, îi acordați tot mai multă atenție, întreaga voastră iubire. Este ca și cum ați săpa o brazdă în voi. Odată ce ați săpat brazda, totul devine mult mai ușor. Numai că toate acestea trebuie luate în serios. Câte adevăruri nu v-am revelat, câte metode nu v-am indicat! Trebuie doar să vă hotărâți într-o zi să le însuflețiți. Aceasta este viața spirituală. Viața spirituală nu înseamnă fanteziile și imaginațiile despre care vorbiți și cu care vă amăgiți. Cuvântul „spirit” nu poate servi drept pretext tuturor absurdităților. În expresia „viață spirituală”, cuvântul important este „viață”. Da, să trăiești, înseamnă să concretizezi adevărurile divine, să le dăruiești o formă pentru ca ele să poată trăi în voi.

Ar trebui să fiți precum gravorul care lasă o urmă în materie. Materia sunteți voi, iar urma este un adevăr, un cuvânt, precum „iubirea” „lumina”, „pacea”, „bunătatea”, care la fel ca o piatră prețioasă va sfârși prin a rămâne încrustată în voi.

Pentru ființa umană, adevărata unire cu principiul divin nu se poate face decât în interiorul lui. Atunci când contactul se produce, strălucirea izbucnește dintr-odată și întreaga ființă va vibra la unison cu imensitatea, se va cufunda în ea, iar întreaga existență i se va transforma. Lucrați ca să reușiți măcar o dată în viață o asemenea experiență de fuziune. Ea va fi ca o picătură de lumină ce va continua să trăiască în voi: vă veți regăsi în ea! Și va trebui să mențineți această uniune până veți atinge perfecțiunea întregii cunoașteri, a tuturor puterilor. Aici începe adevărata muncă: ați trecut pe celălalt mal, sunteți pe drumul perfecțiunii, dar vă mai rămâne o întreagă porțiune de străbătut. Aveți o picătură de lumină și datorită ei puteți să beți și să vă bucurați. Dar nu aveți încă oceanul. Deci, va trebui să continuați pentru a deveni una cu oceanul de lumină divină. Doar în acel moment vă veți regăsi cu adevărat.

Stă scris în *Facerea* că, adormind cu capul pe o piatră, Iacob a văzut în vis o scară ce lega pământul cu cerul, iar pe această scară urcau și coborau îngeri... Astfel, el a avut revelația ierarhiei cosmice pe care cabaliștii o numesc Arborele Vieții.*

Pământul și Cerul nu sunt separate, între ele are loc o circulație continuă, schimburi permanente. Clarvăzătorii au putut vedea ființe care coborau și lucrau asupra oamenilor, animalelor, plantelor, pietrelor... Unele plecau foarte repede, în timp ce altele rămâneau timp îndelungat pentru a-și continua lucrarea. Deocamdată, foarte puțini cred în existența acestor ființe și în munca pe care ele o fac, dar într-o zi, întreaga umanitate va deveni conștientă de această circulație care există între pământ și cer, între pământ și soare, și chiar mai departe în univers, spre infinit.

* A se vedea nota și planșa de la pag. 394-396.

Înainte de naștere, ființa umană se află în întuneric și ea trebuie să se pregătească în acest întuneric. În negură, din sânul matern, ea își construiește toate organele corpului: plămânii, inima, creierul... Dacă această construcție nu se efectuează în bune condiții, întreaga ei viață îi va fi compromisă, căci ziua, adică viața pământească, depinde de această noapte, gestația.

Întreaga acțiune poate fi comparată cu desfacerea unui ghem format din multe fire colorate diferit. Acțiunea reprezintă derularea ghemului, dar firele nu pot fi decât acelea care formaseră ghemul. Deci, dacă nu ați prelucrat nimic în capul vostru cu ajutorul înțelepciunii, nu sperați să fiți inteligenți. Tot ceea ce dorim să exprimăm trebuie pregătit cu mult timp înainte. Nu vă înșelați singuri: fără o lucrare îndelungată în întuneric, adică în lumea invizibilă, nu puteți produce nimic în lumea vizibilă.

Zilnic avem ocazia să salutăm numeroase persoane. Dacă ne salutăm, o facem pentru a ne simți bine, pentru a ne dăruia fără prea multe vorbe ceva bun. Acela care salută pe cineva strângându-i mâna mecanic, rămânând distant, închis, indiferent, face un gest inutil și chiar nociv. Deci, n-ar fi mai bine să devenim conștienți, atenți, știind că un salut poate fi un gest deosebit de semnificativ și eficient, cu ajutorul căruia încurajăm, consolăm, însuflețim creaturile, dăruindu-le multă iubire? Ar trebui ca un salut să fie o adevărată comunicare, să fie puternic, armonios, viu.

Asemenea actului hranei, și acela al respirației ne pune în contact cu viața universală. Dar ca această relație să fie completă, bogată, trebuie să fim conștienți de importanța ei și să o întărim lucrând cu gândul.

Puteți face următorul exercițiu: expirând aerul, gândiți-vă că reușiți să atingeți hotarele universului... Apoi, inspirând, reveniți spre voi, spre eul vostru care este ca un punct imperceptibil, centrul unui cerc infinit. Din nou vă veți dilata, apoi reveniți spre un punct... Veți descoperi astfel mișcarea fluxului și a refluxului care este cheia tuturor ritmurilor universului. Încercând să conștientizați în voi această mișcare, intrați în armonie cu cosmosul, și reușiți să faceți schimburi între univers și voi, căci inspirând veți primi elemente ale spațiului, iar expirând veți proiecta înapoi ceva din inima și din sufletul vostru. Acela care știe să se armonizeze cu respirația cosmică intră în conștiința divină.

Știința Inițiativă ne învață că ființa pe care o numim Dumnezeu este deopotrivă masculină și feminină: Tatăl Ceresc și Mama Divină. De asemenea, ființa umană creată după chipul și asemănarea Lui, este polarizată în masculin și feminin. Reîncarnându-se, ea părăsește obligatoriu pe Tatăl și pe Mama Divină. Chiar dacă îi va părăsi, ea nu este obligată să rupă orice legătură cu ei. Tatăl și Mama sa nu l-au lăsat să plece așa, singur și lipsit de apărare, ei i-au dăruit posibilitatea de a continua comunicarea, iar aceste mijloace sunt: sufletul (feminin) și spiritul (masculin). Da, dar sufletul și spiritul sunt entități vii, nu lucruri inerte precum o funie sau un lanț; și pentru a rămâne legat de Tatăl Ceresc și de Mama Divină, ființa umană are o lucrare de făcut cu înțelepciunea (principiul masculin) și iubirea (principiul feminin), căci ele sunt cele două atribute ale lui Dumnezeu din care decurg toate celelalte. Și cum atracția nu se produce decât între polii opuși, sufletul trebuie să se lege de Tatăl Ceresc lucrând cu înțelepciunea, iar spiritul, de Mama Divină, lucrând cu iubirea. Deci spiritul nostru trebuie să țină legătura cu Mama, prin iubire, iar sufletul nostru trebuie să păstreze legătura cu Tatăl, prin înțelepciune.

Toate ființele din diferitele regnuri ale naturii sunt legate între ele. Fie că suntem conștienți de acest lucru sau nu, atât ființele care se află deasupra, cât și cele aflate sub noi, sunt legate de ființa noastră. Există în natură o ierarhie vie, și datorită ei, datorită legăturii ce ne unește cu toate ființele superioare, putem evolua. Dar noi suntem legați și de ființele ce se găsesc sub noi; animalele, plantele, pietrele, și aceste legături sunt foarte puternice.

Dacă gândurile, sentimentele și faptele noastre sunt pure, vom primi ca dar din partea Cerului forțe binefăcătoare ce se deversă în noi prin acest lanț viu și continuu al creaturilor. Dar acești curenți divini nu se opresc la noi, ne traversează și coboară până la creaturile aflate sub noi, și legate de noi în egală măsură, adică cele din regnul animal, vegetal și mineral. Astfel, fiecare stare de armonie pe care o trăim nu îi influențează numai pe semenii noștri ci și pe toți frații și surorile noastre care sunt pentru noi animalele, plantele și pietrele.

Ființa umană a primit din partea Creatorului această misiune măreață de a transforma și de a sublima materia creației. Tot ceea ce mănâncă, respiră, atinge, trebuie îmbunătățit, înfrumusețat. Iată datoria noastră: să facem posibilă trecerea materiei prin noi, pentru ca ea să devină divină. Atât timp cât nu înțelegem aceste lucruri, existența noastră nu are nici un sens adevărat. Sarcina noastră constă în spiritualizarea și divinizarea materiei, și dacă vom reuși, vom fi recunoscuți, apreciați și aleși de spiritele luminoase care se opresc în preajma noastră, fiindcă noi am înțeles sensul vieții. Când ne străduim să ne autodepășim, creând ceva mai presus de propria ființă, îi imprimăm materiei pecetea spiritului și numai astfel ne îndeplinim sarcina de fii ai Domnului.